

Eilzės Keleivis

(pirma „Naujasis Keleivis“).

„Eilzės Keleivis“, kas Pėnyczią išbūdams laštūja
ant Bertainio Meto 50 Pen.

Apstelawimai yra nū bile kofio Posto priimami, arba
ir paczoi Drukorišoj

3. Replānderio bey Sunaus
Eilzėje, Aukštoje Ulyc. 67 (Gobe Str. 67).

Apšakimai,

i Drukorižą Eilzės Keleiwjo funkciami laštūja po 10 Pen.,
Prisiulymai 15 Pen.,
už ložną smulkeis Raštais išpausą Eilę.
Gromatos dėl Eilzės Keleiwjo paties išrašomos tampa
i Eilę, Fabrikstraje Nr. 13, parterre, nusiunežiamos.

Nro. 27.

Eilzėje, 8. Julyju

1887.

Ant 5. Nedėdienės po šw. Traicės.

Gwan. Ruf. 5, 1—11.

Nusidawie, kad Žmones pas Jėzu wer-
žėsi, klausytis Diewo Žodžio, ir jis stowėjo
pas Mares Genezaret ir regėjo du Laiwu
stowencziu pas Mares; bet Žwejei buvo
išštojė ir plowe sawo Tinklus. Jėžes i
Laiwū wieną, kurs buvo Simonu, melde
jį, kad mažumą nu krašto atstuntu ir
pasidėdes Žmones iš Laiwo mokino. Ir
kaip buvo paliowes kalbėti, tare jis Si-
monui: Irkis i Gilumą ir išmeskite sawo
Tinklus ant Walksmo. Ir Simonas at-
sakydamas tare jam: Mokytojau, mes per
wisą Nakti dirbdami nieko nesugawom;
bet ant Tawo Žodžio Tinklą išmesiu. Ir
kaip jie tai dare, užgrėjo jie didę Žuwjū
Daugybę, ir jū Tinklas sutruko. Ir jie
pamojo sawo Draugams, kurie antrame
Laiwe buvo, kad atėję jiems pagelbėtu
traukti. Ir jie atėjo ir pripilde abu Laiwu
pilnu, teip, kad ir grimzdo. Kaip tai Si-
monas Petras regėjo, pūle jis Jėzui i Ke-
lius ir tare: Wiešpatie, išeik nu manės,
aš esmi griešnas Žmogus; nēsa Išgastis
buwo jį apėmęs ir wisus, kurie su jūmi
buwo, iš to Žuwjū Walksmo, kures jis
podraugey sugawo; teipojau Jokubą bey
Joną, Sunudu Zebedėjaus, Simonu Drau-
gus. Ir Jėzus tare Simonui: Nesibijokis;
nēs iš šio Czėsio Tu Žmones žwejosi. Ir
prisiyrę Laiwais prie krašto paliko jie
wislab ir seke jam pastuy.

Kristus pas Mares Genezaret gulencziuse
Miestuse labay mielay užsilaike, kadangi
tēnay jo Szirdzei arty Esantieji gyweno, o
jis czepat ir daugiausey Tikejimo rado.
Ten pas Mariū Krantas pasistojęs Žmo-
niems jis Diewo Žodi apšake, kurie Pulkais
atėję buwo, jo klausytis. Atsiweržimas
ale toks didis buwo, kad jis Ankštume
suspriaustas neb'galėjo pasilikti, bet i wieną
Laiwą ištojęs nu Krantōs atstuntū da-
wēs ir Žmones Laiwe sėdėdamas mokino.
Koks tai gražus Įzwilgis, turėjo buti:
mokinantysis Kristus Laiwe ant gražujū

šwiesujū Mariū, o netoly per kelis Žings-
nius nu jo atstu ant žaliojo Mariū krašto
pasiklausantieji Žmoniū Pulkai! Kaip Pa-
mosklas pasibaige, Išganytojis pas jį sto-
wentyjti Žweji Simoną paragino, kad sawo
kasdien paprastaji Darbą wēl pilnawotu
ir i Gilumą irtūs bey sawo Tinklus ant
Walksmo išmesiu. Dienōs Laikas ant to-
kiōs Žwejbōs menkay prideringas te buwo,
kadangi Mariū Wandū kūne iki Grunto
permatomas buwo ir Juwes dėley didžiojo
Skaisumo Tinklus primatyti galėjo. Ko-
nas kitis Žmogus butu Kristui sawo Abe-
jojimus apie Pasifekimą tokiōs Žwejbōs
išlardams tą Darbą per powisam nūprosnay
laikę; ale Simonas pilns Nusitikejimo at-
siliepe, kad jis rods per wisą praėjusę Nakti
žwejojęs ir nieko nesugawęs, ale jis ant
Wiešpaties Žodžio tikt Tinklus norys iš-
mesti. Tai buwo be Galo didis Tikejimas,
kursai powisam prieš Patyrimą stowėjo ir
tikt didesnę Sylą turėjo, nekaij Persiliudy-
mas per Patyrimus. „Ant Tawo Žodžio
aš Tinklą išmesiu“, su šitais Nusitikejimo
Žodžis ejo Simonas prie Darbo. O kofę
didę Žegnonę jis per šitą Walksmą sulauke!
Jis su sawo Draugais tofę didže Žuwjū
Daugybę sugawo, kad ir jū Tinklas sutruko.
Kiti jū Draugai, kitame Laiwe esantieji,
turėjo ateiti ir jiems Tinklus wilkti pagel-
bėti. O kaip Darbas užbaigtas tape, buwo
du Laiwu teip pilnay pripildomu, kad judu
ir grimzdo. Simonas toktai regėdamas
Išganytojui i Kelius pūle ir pilns Pasif-
ženinimo sake: Wiešpatie išeik nu manės;
aš esmi griešnas Žmogus. Jis tokiōs
didžis Malonēs ne laikēs sawę wertingu,
paminėdamas, kiek Kartū jis prieš Wiešpati
nusidėjęs buwo. Szi Syki jis tikray pajutes
buwo, kad tas peržegnotasis Darbas su
Wiešpaties Pristowa nusidawęs buwo.
Jėzus žinojo ale išsigandusyjti Simoną pa-
linksminti ir sake jam: Nesibijokis; nēs
iš šio Czėsio Tu Žmones žwejosi! Tūmi
nurodo Kristus sawo busentyji Apastalą
ant to Pawadinimo, ant kurio jis jį išsi-
skyręs buwo, butent ant Darbo prie Iš-
platinimo Diewo Karalystės, kursai ir daug
Dalykuse Žwejbai prilygo. Tūjau Simo-
nas bey jo Draugai sawo Laiwus su wi-
sakūm, kas tūse buwo, atgal palikę, Kristui
seke ir jo Mokyntineis pastojė. „Tu nu
šio Czėsio Žmones žwejosi“ tie Žodžei prie

Apastalū teip šlownay išsipilde, kaip jie
ney pamislyti nebutu galėję. Per jū Proce
bey Diewo Pristową tape pirmieji Krikš-
czioniū Surinkimai gruntawoti, kurie potam
Pamatu wisōs Krikščionystēs ant Swieto
pastojė. Toktai wisas ale iš Pradžis tikt
dėley to didžiojo Tikejimo nusidawie, kursai
ant Wiešpaties Žodžio statytas tape. Tai
yra gražus Dairks, wisuczēs sawo Darbą
Wiešpaties Wardan pradėti. Jis wienat
jį tegal peržegnoti, o todel mums ir pūlas,
prie wisokio Prasidejimo to Wardo mina-
woti, kursai musū menkaję Sylą gal macnę
padaryti. Tesie todel mums sawo Darbą
prasidedant wisuczēs ansai Peršimelis U-
mintej:

Dūk dirbti man wiernay,
Kas dirbti man pareitis,
Ant ko Žodis Tawo
Manę wed prisikreiptis,
Dūk man nudirbt umay
I Czėsio Keikalą,
Bey Dirbancziam sutel
Laimingą Pabaigą!

Kas paslutiname Czese Swiete nusidawie.

Iš Wosielijās.

Berlyne, 30. Junjju. Ir wakar Pētā
Lalte, kaip Watta užtrauke ir Ciecorus prie
Lango sawo Palocziaus stojos, pašlambėjo
Min'itus ilgay patentas Rykawimas nu tā
daugel Tufkancziū, kurie lauke susiję buwo.
Wis iš naujo aukštasis Ponus pasidėlawojo,
kurio Išweidėjimas labay gražus buwo.

— Dabar Berlyne 12 turkiskā Oficrū
užsilaito, kurie Pėnycziōj po Webimu jū
Wyresnojo, Gobe Pasa, nu Karo-Ministerio
priimti tape. Wiešpatis Ciecorus yra tā
Weljimą istaręš, kad tūs Ponus teipjau
matyti norys.

Berlyne, 1. Julyju. Karaluno Dieko-
ret tam Operacionui drauge pribuwo, kursai
Gywenime Dro. Macenzie Londone nulai-
kytas tape. „Wosiskioji Seitunga“ apie šitą
Atsitikimą siteipo per Tolrasi pranęša: „Bu-
wo galima, kūne wisą itišiol pašlikuseję
Skandulio Palaitą iš Rasko lautan išgauti.
Karalunas kaltesnei Pagadai paškaję Subatą
bey Nedėdienę be esant imanytinay wēl atsi-
saldeš yra, Berkle bey Zandās yra abudu
piktėniu pastojūti, tikt aplink atimtojo Skau-
dulio Wieta mentiaus Pasipiktinimo tiera

